

МОРЕТО И АЗ

Ако погледнем към морето и попитаме: „Какво всъщност е то?“, някои хора ще отговорят:

- Ами, морето си е море – синьо-зелено с водорасли и рибки.

Не! Морето е много повече – отвъд хорските представи! И тъй като точното описание не се побира в нашите мисли, аз ще го опиша колкото мога.

Морето е един друг свят. Аз бих го нарекла „Светът на красотата и чувствата“, защото когато се вгледаме във водите му, ще разберем, че то е едно от нещата най-близки до сърцето. Неговата прелест може да събуди и най-съкровените ни мечти. И като се замислим, че всичко това е дом на толкова много чудни същества, възхищението ни към величието на Морето става още по-голямо.

А на външен вид е просто великолепно. Леко сребристият му цвят, който има син оттенък в края на хоризонта, прилича на разтопен диамант, а не на обикновена вода. Когато слънцето изгрива, то се отразява във водата. Това отражение проблясва така нежно, сякаш злато се е разляло в морето. Морският изгрев е приказен. Кара и най-тъжните да се усмихнат. А когато нощем изгрее луната, златото по вълните се сменя със сребърна пътека.

С това великолепие можеш да се слееш, само ако го видиш с очите си. Да усетиш топлия полъх на вятъра, докато стъпваш по мекия пясък, да вдишаш соления аромат на морето, докато то те гали с вълните си. Тези красиви чувства се усещат само ако си добър човек.

И аз като отида на морския плаж се чувствам едно цяло с всичко добро, красиво и спокойно. А това спокойствие се нарушава единствено от писъка на чайките и от детския смях, сипещ се като златен пращец по плажа.

Яна Ивайлова Иванова – 10г.
СОУПНЕ „Фридрих Шилер“, 4-б клас
гр. Русе 7005
ул. Петрохан 90 вх.3 ет.7
тел: 0879 342 612
elicaiv@abv.bg